

A JELLEGBITORLÁS JELLEMZŐI ÉS ELHATÁROLÁSA A VÉDJEGYBITORLÁSTÓL

**Attributes of passing off and its delimitation from trade mark
violation**

Jelige: Tiffany

2012

TARTALOMJEGYZÉK

ELŐSZÓ	2
I. A JELLEGBITORLÁS SZABÁLYOZÁSÁNAK FEJLŐDÉSTÖRTÉNETE, JELLEMZŐI.....	4
1. Az 1923. évi V. törvénycikk.....	4
2. 1984. évi IV. törvény és az 1990. évi LXXXVI. törvény.....	5
3. A jellegbitorlás hatályos tényállása	6
II. A JELLEGBITORLÁS MEGÁLLAPÍTÁSÁNAK FELTÉTELEI ÉS JOGGYAKORLATA.....	8
1. A jellegbitorlás megállapításának feltételei általában	8
2. A jellegbitorlás tipikus elkövetési magatartásai	10
3. A jellegbitorlás tipikus tárgyai	11
3.1. Az árura vonatkozó jellegbitorlás.....	11
3.2. Elnevezéssel kapcsolatos jellegbitorlás	13
3.3 Speciális megvalósulás – a domain névvel elkövetett bitorlás.....	16
III. A VÉDJEGYBITORLÁS ALAPVETŐ JELLEMZŐI.....	22
IV. JELLEGBITORLÁS ÉS VÉDJEGYBITORLÁS	25
1. A két jogintézmény rövid elhatárolása	25
2. A védjegybitorlás és a jellegbitorlás jogkövetkezményei	25
3. A két per során érvényesíthető igények közötti hasonlóság jogi háttere.....	28
4. Párhuzamos igényérvényesítés	28
5. Jellegbitorlás védjegybitorlás helyett	31
ZÁRSZÓ	34
MELLÉKLET	35
FELHASZNÁLT IRODALOM	36

ELŐSZÓ

Magyarországon első védjegyként a szentgotthárdi kaszagyár 1351-ből származó címerét tartják számon,¹ amelytől még hosszú út vezetett a jogi védettség megvalósulásáig. A védjegy csak egyike a jog által védett szellemi tulajdonjogoknak, ezen belül is, az iparjogi védelem alá tartozó szellemi javaknak. A szellemi tulajdon védelmének érvényesítése több jogi úton lehetséges: polgári jogi és versenyjogi, büntetőjogi, illetve közigazgatási úton is. Az iparjogvédelem feltételei eltérnek a versenyjogi védelemtől. Az iparjogvédelem legfontosabb előfeltétele, hogy az adott szellemi tulajdon lajstromozott legyen, azaz nyilvántartásba legyen véve, míg a versenyjogi védelemnek nincs ilyen előfeltétele, azaz nyilvántartásba vétel nélkül is fennáll a védelem.²

A versenyjog célja a tökéletes piac létrehozása, melyet a tisztességes piaci verseny védelmével, tökéletesítésével igyekszik megvalósítani. Az alapvető törekvés, hogy a versenytársak egymás törvényes érdekeire figyelemmel és méltányos módon járjanak el.

A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) II. fejezete tartalmazza a jellegbitorlás tényállását, mely jogintézmény dolgozatom fókuszában áll, és annak szemszögéből vizsgálom a védjegybitorlás hasonló tényállását. Mindkettő alkalmas a szellemi javak védelmére, ezért, és hasonlóságuk miatt is érdekes kérdés egymáshoz való viszonyuk, aktualitásuk pedig vitathatatlan. Olyan nagy nevű cégeknek vannak védjegy-, illetve jellegbitorlási pereik, mint a Gucci - Guess, Tiffany, Gillette. Természetesen nem elhanyagolható a hazai perek száma sem. Magyarországon a tisztességtelen versenycselekmények tényállásai közül a jellegbitorlás rendelkezik a legnagyobb ügyszámmal.³

A vizsgálat kihívást jelent azért is, mert ugyanarra a jogsértésre, akár mindkét klauzula alkalmazható, a kérdés az, hogy melyik eszköz a hatékonyabb, szólhatunk-e ilyen jellemzőről, és ha igen, miért? Miért használunk desszertvillát (védjegybitorlás), a közönséges villa (jellegbitorlás) helyett?⁴

¹ BÉKESINÉ dr. Erdey Erzsébet: Védett védjegyek

https://docs.google.com/viewer?a=v&q=cache:RqtCYKObHGMJ:www.fazekaslaw.hu/dl/erzsi-vedjegy.doc+els%C5%91+magyar+v%C3%A9jdjegy&hl=hu&gl=hu&pid=bl&srcid=ADGEESja25AOMIFQrDmdLxJKGquoIQScI67A3IQkvNw18b13sccg82CWYhBAqpCjolBVShS48QMWKDbQg2WmeegN98PNRBWY5labQOt9a6xnC_tZL6JcZm3aPbUDHzQ_t10hGa9e6CCd&sig=AHIEtbRmOgGXiPYHl6hTsoiW_aMd9t7WG
A Letöltés ideje: 2012. október 3.

³ www.birosag.hu felhasználásával: 2012-2007 közti időszakban: 36 db bojkott, 51 db üzleti titoksértés, 18 db hírnévsértés, és 63 db jellegbitorlási per zajlott

⁴ A jellegbitorlási és a védjegybitorlási perek megoszlásáról készült táblázatot lásd a mellékletben

Akad-e olyan eset, mikor a jogsértést a jellegbitorlás villájával szűrhatjuk fel, mert valamiért a védjegybitorlás nem alkalmazható?

Dolgozatom célja tehát elsősorban a jellegbitorlás bemutatása, és ezen túl, a védjegybitorláshoz való viszonyulásának vizsgálata.

Dolgozatom során történeti, elemző és összehasonlító kutatómódszert alkalmazok.

I. A JELLEGBITORLÁS SZABÁLYOZÁSÁNAK FEJLŐDÉSTÖRTÉNETE, JELLEMZŐI

1. Az 1923. évi V. törvénycikk

A jellegbitorlás, korábbi nevén szolgai utánzás a magyar jogrendszerben majdnem száz éves múlttal rendelkezik. Az említett jogintézmény először az 1923. évi V. a tisztességtelen versenyről szóló törvénycikkben jelent meg, mely Magyarországon az első versenytörvényként ismert és csaknem a rendszerváltásig hatályban volt. Ez a jogszabály az 1909. évi német UWG alapján készült. Az 1923. évi törvénycikk II. fejezet, 2. pont alatt részletezi a jellegbitorlás tényállását, „Bitorlás és utánzás” címszó alatt. A szabályozás szerint üzleti vállalkozása körében senki sem használhat olyan nevet, ismertető jelet, vagy ábrát, amely őt nem illeti meg.⁵

A tc. nevesíti azt az esetkört, amikor egy vállalkozás neve összetéveszthető egy versenytársáéval, ehhez pedig speciális jogkövetkezményt fűz, miszerint a jogsértő vállalkozás köteles cégnevét a bíróság által megállapított, megkülönböztető toldattal ellátni.⁶ A tc. 9.§-a az a szakasz, amely leginkább hasonlít a hatályos jellegbitorlásra vonatkozó szabályra, eszerint ugyanis az *„Árút nem szabad olyan jellegzetes külsőben vagy olyan elnevezéssel forgalomba hozni, sem árú szállításánál vagy üzletfelek szerzésénél olyan segédeszközt vagy megjelölést (ideértve a nevet, céget, ismertető jelet, rajzot és védjegyet is) használni, amelyről a forgalomban már egy másik versenyvállalatot szoktak felismerni.”*

A tc. taxatív felsorolja a jogsértés következményeit, melyek a következők:

1. azon berendezések „hasznavehetetlenné tétele”, melyekkel a megtévesztő árukat létrehozták, véleményem szerint a korabeli „hasznavehetetlenné tétel” kifejezés az eszközök megsemmisítését jelenti, vagy
2. azon megtévesztő áruk megsemmisítése, melyeket még nem hoztak forgalomba, semmisítsék meg, vagy
3. a jogsértő tulajdonából vonják el a megtévesztő eszközöket, még akkor is, ha ez az áru megsemmisítésével járna.

További eljárási szabály a jogkövetkezményekre tekintettel, hogy amennyiben a jogsértést elszenvedő fél valószínűsíti, hogy a bíróság a fent felsorolt valamely

⁵ 1923. évi V. tc. 7. §

⁶ 1923. évi V. tc. 8. §

jogkövetkezményt alkalmazná a jogsértő árukra, abban az esetben biztosíték letevése mellett kérheti, hogy az árukra zárlatot rendeljenek el.

Hasonlóságot vélek felfedezni a fent ismertetett jogkövetkezmények és mai versenytörvényünk speciális, csak a jellegbitorlása alkalmazható jogkövetkezménye közt, miszerint a Tpv. 86. § (2) bekezdése kimondja, hogy

„Az érdekelt az utánzat jogsértő jellegétől megfosztását követelheti, ha pedig ez nem lehetséges, akkor az utánzat megsemmisítése is elrendelhető. A jogsértés kiküszöbölése érdekében- a sértett követelheti az utánzat előállítására szolgáló különleges eszközök, célszerszámok megsemmisítését is.”

Már az 1920-as években volt az említett jogintézménynek büntetőjogi vonatkozása is, melyet a törvénycikk is említ a III. fejezetében „bitorlás vétsége” alcím alatt. E szabály alapján, ha súlyosabb megítélés alá nem esik a magatartás, a bitorló 3 évig terjedő fogházzal és ötszázezer korona értékéig terjedő pénzbírsággal sújtható. Ez a szabály azonban csak azokra a jogsértőkre alkalmazható, akik saját vállalkozásuknak olyan nevet, logót, választanak, melyet egy másik vállalkozás már jogszerűen használ.

2. 1984. évi IV. törvény és az 1990. évi LXXXVI. törvény

A fent ismertetett jogszabály a szocialista időkben is hatályban volt, melyet a rendszerváltás előtt, a tisztességtelen gazdasági tevékenység tilalmáról szóló 1984. évi IV. törvény váltott fel, ez preambulumban kifejti, hogy új versenyjogi törvény megalkotására a bővülő piaci kapcsolatok miatt volt szükség. A szóban forgó jogszabály a szolgai utánzásról a következőképpen rendelkezik:⁷

„Tilos az árut, illetőleg a szolgáltatást (a továbbiakban együtt: áru) a versenytárs hozzájárulása nélkül olyan jellegzetes külsővel, csomagolással, megjelöléssel vagy elnevezéssel forgalomba hozni, továbbá az áru hirdetésében olyan nevet, megjelölést vagy árujelzőt használni, amelyről a versenytársat, illetőleg annak áruját szokták felismerni.”

Az itt hivatkozott törvényhely, már sokkal több hasonlóságot mutat a jellegbitorlás mai szabályozásával, mint 1923-as elődje, valamint megjelenik benne a reklámozásra való utalás is (, ...az áru hirdetésében olyan nevet, megjelölést, árujelzőt használni...”).

⁷A tisztességtelen gazdasági tevékenység tilalmáról szóló 1984. évi IV. törvény 4.§

A következő, már a rendszerváltás utáni törvény, A tisztességtelen piaci magatartás tilalmáról szóló 1990. évi LXXXVI. törvény, bitorlási tényállásából a reklámozás kimaradt. Eszerint tilos az árut, szolgáltatást a versenytárs hozzájárulása nélkül olyan jellegzetes külsővel, csomagolással, megjelöléssel, vagy elnevezéssel előállítani, forgalomba hozni, valamint olyan nevet, megjelölést, vagy árujelzőt használni, amiről a versenytársat, illetve annak jellegzetes tulajdonságokkal rendelkező áruját szokták felismerni

3. A jellegbitorlás hatályos tényállása

Hatályos versenyjogi törvényünk 6.§-a a következőképpen rendelkezik a jogintézményről: *„Tilos az árut, szolgáltatást (a továbbiakban együtt: áru) a versenytárs hozzájárulása nélkül olyan jellegzetes külsővel, csomagolással, megjelöléssel - ideértve az eredetmegjelölést is - vagy elnevezéssel előállítani vagy forgalomba hozni, reklámozni, továbbá olyan nevet, megjelölést vagy árujelzőt használni, amelyről a versenytársat, illetőleg annak áruját szokták felismerni.”*

A Tpv.-be a jellegbitorlás szabályának fenti variációja nem közvetlenül a törvény 1996-os elfogadásakor került bele, azt A gazdasági reklámtevékenységről szóló 1997. évi LVIII. törvény illesztette a Tpv.-be. Az eredeti, 1996-os verzió jellegbitorlásról rendelkező szakasza nagy mértékben megegyezett a korábbi, 1990. évi versenytörvény idevágó szakaszával, azzal a különbséggel, hogy míg a korábbi rendelkezés megkívánta, hogy a versenytárs áruja jellegzetes tulajdonságokkal rendelkezzen, ez a szabály ezt a feltételt már nem tartalmazta. Az 1996-ban hatályos verzió a reklámozást nem említette a jogsértő magatartások közt. Logikus lépésként, a reklámtevékenységről szóló foganatosította a jellegbitorlás ezen módosítását, amellyel bekerült a tényállásba a reklámozás is, mint tiltott magatartás.

A Tpv. 6.§ funkciója kettős, mivel egyrészt véd a versenytárs jó hírnevét („goodwill”), valamint közvetve, bizonyos mértékig a fogyasztót is oltalmazza, hiszen a magatartás a fogyasztók megtévesztéséhez, érdeksérelméhez is vezethet.

Természetesen önmagában az, hogy megjelenik a piacon egy új versenytárs, nem tisztességtelen, sőt, élénkítő hatással van a versenyre. A probléma ott kezdődik, ha ez a vállalkozás tisztességtelen eszközöket alkalmaz akár a fogyasztókkal, akár a versenytársakkal, akár mindkettővel szemben. Azonban, ha az új versenytárs az áruját olyan jellegzetes külsővel, csomagolással látja el, amelyről a fogyasztó átlagos körültekintés mellett a

konkurens vállalkozás áruját ismeri fel, az utánczó tisztességtelen előnyhöz jut azzal szemben, aki az áru ismertté válásához szükséges anyagi és szellemi ráfordításokat már megtette.⁸

A Tpv. alapján tehát az követi el a jellegbitorlást, aki versenytársa hozzájárulása nélkül az árut, vagy a szolgáltatást olyan jellegzetes külsővel, csomagolással, megjelöléssel látja el, illetve olyan névvel állítja elő, hozza forgalomba, reklámozza, amiről a versenytársat, illetőleg annak áruját szokták felismerni. Gyakran előfordul külföldi áruknak hazai áruként való feltüntetése, de ennél sokkal gyakoribb, mikor hazai árut külföldi áruként értékesítenek.

⁸ Szegedi Ítéltábla Gf. II. 30. 697/2003/2.

II. A JELLEGBITORLÁS MEGÁLLAPÍTÁSÁNAK FELTÉTELEI ÉS JOGGYAKORLATA

1. A jellegbitorlás megállapításának feltételei általában

A jellegbitorlás megállapításához elengedhetetlen bizonyos előfeltételek megvalósulása.

Az egyik legfontosabb előfeltétel, hogy *a felek versenytársak legyenek*, azaz a jogvita két (esetleg több) konkurens személy között alakuljon ki. A Tpv. nem definiálja a versenytárs fogalmát, azonban Miskolczi Bodnár Pétert idézve rögzíthető, hogy a versenytárs olyan személy, aki ugyanazt a tevékenységet végzi, mint az a vállalkozás, amelynek magatartása a versenyfelügyeleti eljárásban a vizsgálat tárgyát képezi.⁹ Itt tartom fontosnak megjegyezni, hogy a jellegbitorláson túl, a hírnévrontást is csak versenytárs sérelmére lehet elkövetni, ellentétben a bojkott felhívással, vagy az üzleti titoksértéssel, melynél a versenytársi minőség nem jelenik meg követelményként. A Fővárosi Ítéltábla egy döntésében megállapította, hogy - bár azonos vásárlói kört céloznak meg, eltérő gazdasági tevékenységük miatt - nem minősülhetnek versenytársaknak a reklámtevékenység terén az olyan piaci szereplők, akik közül az egyik saját termékét reklámozza web-oldalán, a másik pedig a reklám közzétevéjeként az erre alkalmas eszközzel rendelkezik.¹⁰ A Legfelsőbb Bíróság (ma: Kúria) egy 2009-es ítéletében¹¹ mondta ki a versenytársi minőséggel kapcsolatban, hogy

Lényeges előfeltétel, hogy a védelemnek az áru külsejére kell vonatkoznia, mely *külsőnek jellegzetesnek kell lennie*. Amennyiben egy árunak a belső tulajdonságaival kapcsolatban merül fel utánczás, akkor nem jellegbitorlásról, hanem fogyasztók megtévesztéséről van szó. Jellegzetes külső alatt nem esztétikai kinézetet kell érteni, nem szükséges, hogy az áru külseje egyediséget, szépséget sugározzon, hanem a felismerhetőséget, beazonosíthatóságot kell alatta érteni. Az LB (mai nevén Kúria) 2003. 861. EBH megállapította, hogy akkor is védelem illeti meg a jellegzetes termék gyártóját a jogsértővel szemben, ha magát a terméket más alkotta meg, de jellegzetesen ismertté a gyártó tette.¹²

Fontos a *versenytárs, vagy a versenytárs árujának ismertsége is az adott piacon*, hiszen a törvényszöveg szerint is „...*a versenytársat, vagy áruját szokták felismerni.*”, amely áru alkalmas a másolt áruval való *összetévesztésre, vagy összetéveszthetőségre*, tehát a másolt

⁹ MISKOLCZI BODNÁR Péter: A magyar versenyjog anyagi jogi szabályai, Novotni Kiadó, Miskolc, 2011. 43. oldal

¹⁰ ÍH 2005/4/160

¹¹ Legfelsőbb Bíróság Pfv. IV. 21. 686/2009/5. szám

¹² Legfelsőbb Bíróság Pf. IV. 25. 48/2000

árúnak már ismertnek kell lennie az adott piacon, a fogyasztók pedig gondolatban társítják az utánzatot az eredeti, korábban megjelent áruval. Az utánzatnak annyira kell hasonlítania az eredeti áruhoz, hogy az összetévesztés veszélye reális legyen, ennek megállapítása pedig nem minősül olyan szakkérdésnek, amelyhez szakértő igénybevételére lenne szükség, ennek vizsgálata az általános fogyasztói mérce.¹³ A szolgai utánzás akkor valósul meg, ha az utánzás a *versenytárs hozzájárulása nélkül* történik. Kizárja tehát a jellegbitorlás megvalósulását, ha a jogosult megadta hozzájárulását ahhoz, hogy az adott árut olyan jellegzetes külsővel, csomagolással, megjelöléssel lássák el, mint amilyenről a saját áruját szokták felismerni. Nem beszélhetünk azonban hozzájárulásról abban az esetben, ha a versenytárs tiltakozott a másoló vállalkozás magatartása ellen, az áru elnevezését sérelmezte, vagy a GVH előtt emiatt eljárást kezdeményezett.¹⁴ A hozzájárulás történhet szóban, írásban, ráutaló magatartással, szerződéssel, vagy egyoldalú jognyilatkozattal.

Itt jegyezném meg érdekességként, hogy az angol jog a jellegbitorlást („*passing off*”) a szerződésen kívüli károkozások jogában helyezi el. Megvalósulásához két kulcsfontosságú elemet követel meg: a megtévesztés („*misrepresentation*”), valamint a magyar jogban is ismeretes „goodwill” meglétét, ami a vállalkozások jó hírnevét, pozitív megítélését, reputációját foglalja magába, valamint szükséges a felperes részéről annak bizonyítása, hogy a jogsértésből kára származott.¹⁵

Ausztriában a szabályozás hasonló, mint Magyarországon, nevezetesen, hogy a Tisztességtelen verseny elleni törvény elsőként egy generálklauzulával szabályoz, majd rátér az egyedi tényállásokra, azonban a jellegbitorlás helyett az ún. „névbitorlás” magatartása szerepel a törvényben, ez azonban meglátásom szerint szűkebb kategóriát ölel fel, mint a jellegbitorlás tényállása.¹⁶

¹³ BH2006. 328

¹⁴ Lásd bővebben: Legfelsőbb Bíróság Pf. IV. 21. 273/1997., EBH 1995.95, valamint BALOGH Virág, NAGY Csongor István, PÁZMÁNDI Kinga, VEREBICS János, ZÁVODNYIK József: Magyar versenyjog HVGorac Lap és Könyvkiadó, Budapest, 2012. 120. oldal

¹⁵ HAZEL Carty: Passing off and the Concept of Goodwill In.: The Journal of Business Law, Sweet and Maxwell Kiadó, 1995. március. 139. oldal

¹⁶ Lásd bővebben: VÖRÖS Imre: Az európai versenyjogok kézikönyve, TRIORG Kiadó, Budapest, 1999.

2. A jellegbitorlás tipikus elkövetési magatartásai

A jellegbitorlás elkövethető előállítással, forgalomba hozatallal, reklámozással, valamint olyan név, megjelölés, árujelző használatával, amelyről a versenytársat szokták felismerni.

Előállításnak minősül minden olyan eset, mikor az utánzó versenytárs ténylegesen megalkotja, helyreállítja, átalakítja, felújítja, vagy termeli az eredeti árut.

Az áru forgalomba hozatala alatt annak valamennyi értékesítési esetét kell érteni, így ide tartozik a termék importálása, viszonteladása, valamint továbbértékesítése is.

Elkövethető a jellegbitorlás reklámozással, melybe beletartozik bármilyen reklámeszközzel, reklámhordozóval történő reklámozás, a hirdetés, promóciós termékbe való bevonás, vagy a köztéri megjelenítés.

Jellegbitorlásnak minősül továbbá, az olyan név, megjelölés, vagy árujelző használata, amiről a versenytársat, vagy annak áruját szokták felismerni.¹⁷ Fontos kiemelni, hogy az árujelző kifejezés alatt mást ért a versenyjog és mást az iparjogvédelem.

A Védjegyek és földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.). 103. § szerint, földrajzi árujelző lajstromozásának konjunktív feltétele *az adott helyről való származás és a különleges (sajátos) minőség igazolása*, mely alapján nyilvántartott földrajzi árujelzők *két típusba* sorolhatóak:

1) Ha a különleges minőség, vagy egyéb tulajdonság kizárólag az adott helyre jellemző természeti feltételektől függ, illetve a földrajzi származásnak tulajdonítható *földrajzi jelzésről* beszélünk, mely az árujelző *passzív típusa* (pl. tapolcai bauxit, szegedi pirospaprika, makói hagyma); a földrajzi jelzés valamely táj, helység, ország neve, ahonnan a termék származik.

2) Ha a különleges minőség, egyéb jellemző nem csak a földrajzi származásnak köszönhető, hanem az további, természeti és emberi tényezők (művelésmód, technológia, termelési kultúra, hagyományok, stb. is beletartoznak stb.) együttes meglétének eredménye, *eredet-megjelölésről* beszélünk, mely az árujelző *aktív típusa*. Az eredet-megjelölés valamely táj, helység (modenai balzsamecet, tokaji aszú, szegedi téliszalámi, csabai vastagkolbász), kivételes esetben ország neve (svéd acél), amelyet az e helyről származó olyan termék megjelölésére használnak, melynek különleges minősége, hírneve vagy egyéb jellemzője az adott földrajzi környezet, az arra jellemző természeti és emberi tényezők következménye. Az eredet-megjelölésnek a származás feltüntetése mellett, a minőséggel is szoros kapcsolata van.

¹⁷ Lásd bővebben: DARÁZS Lénárd: „Jellegbitorlás” a tisztességtelen verseny elleni jogban In.: Gazdaság és Jog 2007. november, 11. szám 21. oldal

A Tpv. szerinti árujelző a fentiekhez képest más, szélesebb értelemben használt kifejezés. Az árujelzők versenyjogi értelemben olyan megkülönböztető jellegzetességeket hordozó jelzések, melyeket az árun, a csomagoláson és a hirdetésekben használnak, az áruk, illetőleg szolgáltatások megkülönböztetésére. Az árujelzők célja versenyjogi értelemben egyrészt a fogyasztók megbízható eligazítása a termékek származása, minősége, alkalmazhatósága stb. vonatkozásában, másrészt pedig megkülönböztető eszközök a versenytársak termékei között.

A szolgai utánzásnak két nagyobb csoportját különíthetjük el, annak alapján, hogy az utánzás az áru elnevezését vagy magát az árut érinti. Természetesen ez nem jelenti azt, hogy a jellegbitorlásnak csak egyik fajtája valósulhat meg, hiszen el lehet követni a jogsértést maga az áru és annak elnevezése ellen is. A továbbiakban ezt a két jogsértési módot ismertetem.¹⁸

Lényeges hangsúlyozni, hogy nem feltétele a jellegbitorlás megvalósulásának a célzatosság, sem pedig a konkrét összetévesztés, de oly mértékben kell hasonlítani az utánzatnak az eredeti árura, hogy az összetévesztés veszélye reális legyen.¹⁹

3. A jellegbitorlás tipikus tárgyai

3.1. Az árura vonatkozó jellegbitorlás

Az árura vonatkozó utánzás irányulhat az áru külső megjelenésére, csomagolására, működésére, felépítésére, valamint a megjelölésére.

A külső megjelenés utánzásával összefüggő jogsértés valósul meg talán legtöbbször a jellegbitorlás árura vonatkozó fajtái közül. A termék belső összetétele, minősége nem fontos, csupán annak külső jegyei, megjelenése, csomagolása bír jelentőséggel.²⁰ Ennek egyik feltétele, hogy a felek versenytársak legyenek. Másik előfeltétel, ahhoz, hogy a jellegbitorlás megvalósuljon az, hogy az utánzott áru külső jegyei, megjelenése a fogyasztók számára ismert legyen, így a másolás alkalmas a versenytárs goodwilljének csorbítására is. A goodwill magába foglalja egy adott áru ismertségét, megítélését, valamint az ismertté vált, jellegzetes tulajdonságainak összességét. A fogyasztók is szívesebben vásárolnak olyan árut, melynek hírneve, reputációja van, melyhez gondolatban megfelelő minőséget társítottak, így érthető, hogy a vállalkozás számára fontos áruik, szolgáltatásaik megítélése, valamint arra irányuló törekvésük, hogy a fogyasztók már az áru külső megjelenéséből ráismerjenek a termékre.

¹⁸ MISKOLCZI Bodnár Péter: A magyar versenyjog anyagi jogi szabályai, Novotni Kiadó, Miskolc, 2011. 65. oldal

¹⁹ Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.042/2007

²⁰ Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.492/2006.

Így, egy ismert áru külső megjelenésének másolása alapot ad a jellegbitorlás megállapítására. A jellegbitorlás tilalmának tehát az a lényege, hogy egy áru ismertté vált-e a fogyasztók körében, és ez alapján kedvező értékítéletet hordoz magában, akkor egy konkurens vállalkozás ne használja ki ennek az árunak, így pedig egy teljes vállalkozásnak a jó hírnevét.²¹

A hatályos szabályozásával szemben, ki kell emelni, hogy a korábbi jogszabályi rendelkezés megkövetelte, hogy az utánzott áru *jellegzetes tulajdonságokkal rendelkezzen*. Az 1990. évi versenytörvény szerint ugyanis tilos az árut, szolgáltatást a versenytárs hozzájárulása nélkül olyan jellegzetes külsővel, csomagolással, megjelöléssel, illetve elnevezéssel ellátni, valamint forgalomba hozni, amiről a versenytársat, „... *illetőleg annak jellegzetes tulajdonságokkal rendelkező áruját*...” ismerik fel.

Felmerül a kérdés, hogy melyik megoldás a helyesebb? Álláspontom szerint szerencsés a módosítás, hogy a hatályos Tptv. nem nevesíti a „*jellegzetes tulajdonságokat*”, mint feltételt, hiszen elképzelhető, hogy egy áru megjelölése nem kifejezetten jellegzetes, szokásos külsejű, mégis ismert a fogyasztók körében.

Az ismertség, elterjedtség feltérképezésére több lehetőség is van, így például felmérhető egy adott áru közismertsége közvélemény kutatással, eladási adatokkal, nem utolsósorban pedig vizsgálni kell, hogy a két, konkurens vállalkozás közül melyikük jelent meg hamarabb a piacon. Ezek a bizonyítási eszközök olyannyira helytállóak, hogy a sérelmet szenvedett által beszerzett közvélemény kutatással alátámasztott adatok a perben bizonyítékként is felhasználhatóak.²² A Legfelsőbb Bíróság (ma: Kúria) egy 2010-es ítéletében kifejtette, hogy az összehasonlítás során nem a részletes elemzéseknek, hanem a fogyasztókra gyakorolt összbenyomásnak van jelentősége, ugyanis fogyasztási célt szolgáló termék esetében a fogyasztó figyelme futólagos, nem az elmélyült vizsgálódás jellemzi, emlékezetében pedig csak a lényeges elemek és az összbenyomás marad meg. Így az általában elvárható körültekintéssel eljáró vásárló szemével kell tekinteni az alperes áruját.²³

Lényeges annak hangsúlyozása, hogy az összetéveszthetőség vizsgálata során a fogyasztók által észlelt lényegtelen különbözőségeket, eltéréseket nem kell figyelembe venni, mivel a vizsgált árunak a fogyasztókra gyakorolt pillanatnyi összbenyomása a döntő, valamint elég az összetéveszthetőség reális veszélye is ahhoz, hogy a jellegbitorlás megvalósuljon.

²¹ Lásd bővebben: BALOGH Virág, NAGY Csongor István, PÁZMÁNDI Kinga, VEREBICS János, ZÁVODNYIK József id. mű 111. oldal

²² Szegedi Ítéltábla Gf. III. 30. 010/2006.

²³ Legfelsőbb Bíróság: Pfv. IX. 20. 606./2010.

A jellegzetes csomagolás, forma, szín utánzása is megvalósítja a jogsértést, továbbá a külső forma alatt nem csupán maga az áru értendő, hanem az ahhoz kapcsolódó dokumentumok, valamint a reklámozás útján elkövetett bitorlás is tilalmazott.²⁴

Speciális kérdéskör egy áru működésének, felépítésének másolása. Bonyolultabb kérdés a termék külső megjelenésének utánzásánál, hiszen nem kívülről szembetűnő jegyekről van szó, a fogyasztó számára olykor észrevehetetlen, de a szakemberek könnyedén megállapítják a másolást. Előfordulhat az is, hogy mind a termék külső megjelölése, mind a belső felépítése másolt.

3.2. Elnevezéssel kapcsolatos jellegbitorlás

A jellegbitorlás megvalósulásának másik módja, hogy nem az áru külső formáját, hanem annak elnevezését másolják. Ez a jogsértési mód is többféleképpen valósulhat meg:

- a jogsértő saját magának választ olyan nevet, amelyről egy versenytársát szokták felismerni,
- a jogsértő saját árujának ad olyan nevet, mint amelyet a versenytárs választott az eredeti terméknek.

A Tpv. kommentárja hangsúlyozza, hogy a név megjelölése önmagában jogsértő, ha arról a versenytársat, áruját, vagy szolgáltatását szokták felismerni.²⁵

Az áru elnevezésének másolása a gyakorlatban nem sok esetben fordul elő, melynek oka az lehet, hogy nagyon nyilvánvaló lenne a jogsértés, így a bitorló igyekszik legalább minimális mértékben változtatni a néven, azonban ha a változtatás ellenére is összetéveszthető a két termék, fennáll a jogsértés.²⁶

Másik névvel kapcsolatos jogsértési mód, mikor a vállalkozás versenytársának nevével olyan mértékben hasonlót alkalmaz, hogy a két név összetéveszthető. Ezt a versenysértési lehetőséget korlátozza a cégekre vonatkozó cégekizárólagosság elve és a hozzá kapcsolódó bírói gyakorlat.

Ha a versenytárs árujának, vagy szolgáltatásának elnevezése szóösszetétel, ezek a szavak pedig önmagukban nem egyediek, de szóösszetételként igen, ez már hordozza magában a megkülönböztető jelleget. A bíróság ezt az érvelését első alkalommal a CD Jogtárral kapcsolatos jogvitában²⁷ fejtette ki. A felperes 1993. augusztustól jelenteti meg a hazai joganyagot összefogó termékét „Complex CD Jogtár” néven, amely egyebekben

²⁴ MISKOLCZI Bodnár Péter: id. mű 66. oldal

²⁵ MISKOLCZI Bodnár Péter: A versenytörvény magyarázata, KJK KESZÖV, 2002

²⁶ MISKOLCZI Bodnár Péter: id. mű 67. oldal

²⁷ BDT 2006. 1292.

védjegyoltalomban is részesült, míg az alperes 2004. januárjától forgalmazta jogszabálygyűjteményét „Hivatalos CD Jogtár” elnevezéssel. A felperes jellegbitorlás címen indított keresetet az alperes ellen, amiért az árujának elnevezésében használja a „CD Jogtár” kifejezést. A bíróság arra a következtetésre jutott, hogy ha az átlagfogyasztó hallja, vagy látja a „Hivatalos CD jogtár” elnevezést, abból a felperesre és termékére asszociál, így az összetéveszthetőség fennáll, melynek alapján a jellegbitorlást megállapították. Jelen ügyben tehát az volt az ügydöntő gondolatmenet, hogy bár önmagában a „CD” és a „Jogtár” kifejezések nem hordoznak megkülönböztető jelleget, azonban összekapcsolva akár fantáziaszónak, nyelvi leleménynek is tekinthető, ezen felül hordozza azt a többletjelentést, plusz információt, hogy a jogszabálygyűjtemény elektronikus adathordozón nyert rögzítést. Továbbá a bíróság hozzáfűzte, hogy a „Jogtár” kifejezést sem a Magyar Helyesírási Szótár, sem a Magyar Szinonima Szótár nem tartalmazza, tehát ebből is arra lehet következtetni, hogy nem általánosan és gyakran, szokásosan alkalmazott kifejezés.

A Szegedi Ítéltábla²⁸ egy döntésében a termék nevének másolásával kapcsolatban kifejtette, hogy tisztességtelen piaci magatartást valósít meg az, aki kihasználja, hogy a versenytársa az általa megjelentetett hírlap nevét a kiadása után nem regisztráltatta, így őt megelőzve a saját nevére kéri hatósági nyilvántartásba venni, ezzel megakadályozva, hogy az eredeti kiadó a hírlapot ezen a néven a továbbiakban megjelentethesse.

A Legfelsőbb Bíróság 860/2003. számú polgári elvi határozatában a jellegbitorlás részben azonos című újság kiadása esetén történő megvalósulásával foglalkozik.²⁹ A felperes az ingyenes, 1992 óta heti rendszerességgel megjelenő „Pesti Est” elnevezésű műsorújság, amelynek hozzájárulásával sok vidéki városban hasonló című (pl.: Miskolci Est, Debreceni Est), rendeltetésű, azonosan szerkesztett lap megjelent és jelenik meg azóta is.

Az alperes 1999 tavaszától havonta jelentette meg a „Kecskeméti Est”, „Nem csak Kecskeméti Est”, „Nem csak Esti Kecskemét”, valamint a „Hírös Est” elnevezésű folyóiratokat. A felperes és az alperes 1998-ban tárgyalt arról, hogy az alperes csatlakozik az országos „Est” elnevezésű médiahálózathoz és ezáltal szabadon terjesztheti a műsorújságot, azonban a tárgyalások megszakadtak, szerződést ezzel kapcsolatban nem kötöttek, ennek ellenére egy évvel később az alperes mégis megjelentette a „Kecskeméti Est” nevű lapot.

Úgy vélem, a legtöbb olvasó számára is az az első gondolat, ha kézbe veszik az alperes műsorújságát, hogy az a többi, a fővárosban és vidéken megjelenő „... Est” elnevezésű lapok

²⁸ Gf. II. 30. 427/2003.

²⁹ Legfelsőbb Bíróság Pf. IV. 25. 702/2000. <http://www.lb.hu/hu/elvhat/8602003-szamu-polgari-elvi-hatarozat>

közé tartozik. A bíróság ezen túlmenően megállapította, hogy a címek hasonlóságától függetlenül is szembetűnő a kiadványok külalakjának, címlapjaik grafikai szerkesztésének nagy fokú hasonlósága, pusztán már ez alapján is megalapozott a felperes jellegbitorlás megállapítása iránti kérelme. Mindezekon felül természetes, hogy önmaga az „Est” szó használata az adott városnevekkel alkalmas a felperes újságjával való összetévesztésre, aki az „Est” szó használatával vált közismertté és azonosíthatóvá.

A Legfelsőbb Bíróság megállapította az alperes jogsértését, a további jogsértéstől pedig eltiltotta.

Folyóiratok kapcsán nem mentesülhetnek a jellegbitorlás alól a bitorlók akkor sem, ha a lapok elnevezése kis mértékben különbözik. Két folyóirat összetéveszthető abban az esetben is, ha a korábban ismertté vált folyóirat címét a később megjelenő – hasonló profilú – folyóirat az „új” jelzővel egészíti ki, mint az megtörtént egy a Legfelsőbb Bíróság (ma: Kúria) elé került ügyben is.³⁰ Mindössze ettől a változtatástól az olvasó csupán arra következtet, hogy a korábbi lap megújult változatát olvashatja, nem pedig arra, hogy egy másik kiadó által megjelentetett, hasonló témájú magazint. Jellegbitorlást követett el például egy kiadó, mikor a „Világgazdaság” című újságban először megrendelőlapokat helyezett el, majd „Napi Világgazdaság” elnevezéssel, a „Világgazdaság” lapsorszámára utaló sorszámozással újságot jelentetett meg.³¹

Természetesen könnyedén megvalósulhat a két jogsértési mód kombinációja is, mikor a név is, valamint az áru külseje is összetéveszthető a versenytárs termékének nevével és külsejével. A felperes 1994-től folyamatosan gyártott és forgalmazott „Rubinta” márkanév alatt üdítőitalokat, továbbá szörpöket különböző ízesítésben. Az alperes – egyébként a felperes társaság egyik tagjának felesége - 1999-ben megalapította a Rubinta Gy. és K. Korlátolt Felelősségű Társaságot, valamint „Rubint” márkanév alatt szörpöket gyártott, mely márkanevet lajstromba is vetette. A felperes kereseti kérelme arra irányult, hogy a bíróság állapítsa meg a Tpv. 6. § sérelmét, mivel az alperes a „Rubinta” vezérszó cégnévben való használatával, valamint „Rubint” megjelölésű árucímkék használatával megvalósította a jellegbitorlás tényállását. A bíróság megállapította, hogy az alperes megvalósította a Tpv. 6.§-ba foglalt jogsértést azzal, hogy a cégneve vezérszavaként „Rubinta” megjelölést, termékének pedig a „Rubint” árucímkét használta. A bíróság szerint nem zárja ki a jellegbitorlás megállapítását az, hogy az alperes jogosultja a „Rubint” szövédjegynek, ugyanis cégnevében nem ez a szó szerepelt, hanem a „Rubinta”, az árucímkét illetően pedig annak

³⁰ LB Pf. IV. 21. 273/1997. – BH 60/ 1997.

³¹ Fővárosi Bíróság 25. G. 44. 076/1992.

egészét kell vizsgálni, annak a grafikai elemei, valamint a „Rubint” szó használata együttesen volt jogsértő.³²

3.3 Speciális megvalósulás – a domain névvel elkövetett bitórlás

Az internet, létezése óta, rengeteg területet meghódított, szinte mindenhol „befolyást nyert” már. Nincs ezzel másként a versenyjog sem, hiszen az internetet mára már mindenre használhatjuk, így eladhatunk, vehetünk, reklámokat látunk a világhálón, és szinte már az összes vállalkozás, legyen az óriási, az egész világ számára ismert, nagy múlttal rendelkező multinacionális vállalkozás, vagy egy friss, hírnevet szerezni kívánó piaci szereplő. Ezek a vállalkozások kihasználják az internet adta lehetőséget, általában saját honlapot készítenek maguknak, aminek segítségével reklámozzák, bemutatják magukat, vagy akár elektronikus vásárlást is lehetővé tesznek, lehetőségeiknek csak elképzelésük és finansziális hátterük szabhat gátat. Az internet ezen áldásos tulajdonságaival azonban vigyázni kell, hiszen ahogy a való piacon hajlamosak a vállalkozások kihasználni a másik hírnevét, ezt megteszik a világhálón is – véleményem szerint sok esetben a visszaélés még könnyebben is megy a számítógépek adta piacon, mint annak „hús – vér” párján.

A domain név és a jellegbitórlás, mint versenyjogi tényállás kapcsolatának részletezéséhez elengedhetetlen néhány informatikai fogalom tisztázása. Maga a domain név internetes címek azonosítására szolgáló betűkből és / vagy számokból álló karaktorsor. A domain nevek esetén ún. felső szintű domain (angolul Top Level Domain) és alsó szintű domain között tehetünk különbséget. A domain ezen két fajtája hierarchikus viszonyban van egymással. A felső szintű domain közvetlenül az internetes domain rendszerből generált, míg az alsó szintű domain a felső szintű alá delegált, így felső szintű domain pl. a .hu, míg alsó szintű pl. az infó.hu. A felső szintű domaineik között szintén két alkategóriát különböztetünk meg, így beszélhetünk ún. generikus felső szintű domaineikről, ilyenek pl. a .com, .eu, .nez, .org stb, másik fajtája pedig az országhoz kötődő, azt egyben azonosító domain, mint pl. a .hu, .de, .uk. Jogi szempontból vizsgálva a fogalmat, a domain névhasználatot jelent az internetes szolgáltatások körében, mely az elektronikus szolgáltatások körében azonosítja a szolgáltatást nyújtó természetes és jogi személyeket. A domainjog nem tekinthető önálló jogterületnek, nincs jogszabály szintű önálló szabálya. A hazai domainokkal kapcsolatos két legfontosabb szabály a Domainregisztrációs Szabályzat,³³ valamint az Alternatív vitarendező Fórum

³² BH. 2012.72.

³³ <http://www.domain.hu/domain/szabalyzat/szabalyzat.html> Letöltés ideje: 2012. október 18.

Regisztárciós Döntnökének Eljárási Szabályzata,³⁴ mely a domain delegálás eljárási szabályait rögzíti.

A domain nevek egyediségére ugyanazt a szabályt találjuk, mint a társasági jogban a cégnév kapcsán, vagyis minden domain névből csupán egy létezhet. A domain nevek kizárólagosságát a Domainregisztrációs Szabályzat 2.2.3. pont alatt szabályozza. Mivel azonban a Domainregisztrációs Szabályzat nem jogszabály, valamint az állam nem vesz közvetlenül részt a szabályozásában, általa nem is kényszeríthető ki. Természetesen, ha jogsérelmet szenvedett bírósági útra tereli az esetet, abban az esetben „kikényszeríthető” a jogkövetkezmény. További lényeges szabály a domain név kiválasztásakor, hogy az nem lehet megbotránkozást, félelmet keltő tartalmú, jogellenes, vagy megtévesztő. Bármennyire is feltörekvő és gazdaságilag egyre inkább meghatározó intézmény a domain, valamint maga az internet, nem találunk erre vonatkozó önálló jogi szabályozást, hanem az egyes ágazati jogszabályokba vannak beépítve erre vonatkozó rendelkezések, valamint a bírói gyakorlatot hívhatjuk segítségül. Domainre vonatkozó szabályozást találhatunk a 2000/31/EK Irányelvben,³⁵ valamint az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvényben.³⁶ Az e-kereskedelemről szóló törvény 15/A. § (1) bekezdése szerint *„Az állam - az információs társadalommal kapcsolatos tevékenységet ellátó szervezetek függetlenségének tiszteletben tartásával - ösztönzi az önszabályozást, így különösen*

a) magatartási kódexek kidolgozását,

b) a magatartási kódexek elektronikus úton, magyar nyelven és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás részes államaiban lakóhellyel, illetve székhellyel rendelkező igénybe vevők és más érdekeltek számára a részes államok hivatalos nyelvein is történő hozzáférhetővé tételét, valamint

c) az elektronikus úton történő alternatív vitarendezési eljárások működését.”

Így a domainnel kapcsolatban a minimális jogi szabályozás miatt azt mondhatjuk, hogy egyfajta önszabályozással működik, az állam ugyanis nem veszi kezébe ennek szabályozását – a csekély számú jogszabályi hivatkozáson túl, hanem a domain nyilvántartást is külön szervezetek, általában internet – vagy domain szolgáltatók végzik.

³⁴ <http://www.domain.hu/domain/adr/regdont.html> Letöltés ideje: 2012. október 18.

³⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/31/EK irányelve (2000. június 8.) a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól.

³⁶ Elfogadva: 2001. december 18. Közzétéve a Magyar Közlöny 2001 / 153 (XII. 24.) számában, valamint a Külgazdasági Értesítő (Közlöny) 2002 / 1 (I.31.) számában

Mint azt fentebb már említettem, a domain névvel is lehetséges – sőt talán könnyebb is interneten keresztül – visszaélni, illetve tisztességtelen versenyt folytatni, tehát a domain is lehet jogsértő. A domain jogsértő jellege lehet független a tartalomtól, lehet maga a domain is, és a tartalom is jogsértő. A tartalom abban az esetben jogsértő, ha az adott honlapon található információk valamilyen jogszabályt sértenek, míg maga a domain abban az esetben jogsértő, ha az üzemeltetője nem makulátlan jogi háttérű – pl. a fent említett megtévesztő, félelmet keltő - domain alkalmazásával csalogatja a weboldalra a látogatókat. Jogsértés esetén a jogérvényesítés alapja lehet tisztán polgári jogi, ebben az esetben névjoghoz kötődő, iparjogvédelmi, védjegyekhez kapcsolódóan, valamint versenyjogi, így jellegbitorlásra alapozható.

A jogsértő domain jogkövetkezménye lehet a törlés, vagy átruházás kikényszerítése, melynek ez a két végső szankciója minden esetben az internetszolgáltató szervezetek feladata, pontosan a fentebb említett önszabályozó jellegből eredően. A felelősségi kérdéseknél fontos megállapítani, hogy felelősséggel tartozik a tartalmat feltöltő személy, másodlagosan pedig a tárhelyszolgáltató.³⁷ Felelősségi szabályok alól nem jelent mentesülést a domain átirányítása, vagyis használatának más számára történő átengedése, melynek alapja a 2001. évi CVIII. tv. 7. §-a, miszerint a szolgáltató felel a rendelkezésre bocsátott, jogszabályba ütköző tartalmú információért.

Más kereskedelmi nevével azonos domain név választása – természetesen megfelelő jogalap nélkül – jogellenes és sérti a névviselés jogát, valamint abban az esetben is jogsértő a domain használata, ha az a versenytárs cégnevével azonos, vagy nem teljesen azonos, de a vezérszóval megegyezik.

A fenti elméletre adott gyakorlati választ a Fővárosi Ítéltábla egyik döntésében.³⁸ A felperesi vállalkozás szálláshelyek hirdetésével foglalkozik, ezen tevékenységével kapcsolatban 2001 óta működteti a szallasinfo.hu weboldalt, valamint ezen domain néven kívül rendelkezik még a szallasinfo.org, szallasinfo.net, szallasinfo.eu, valamint a szállásinfo.hu domain nevekkel is. A vállalkozás felmérései szerint olyannyira ismert piaci szereplő, hogy portálját 7.250.000 látogató kereste fel, 2000 szállásadó partnerrel van szerződési viszonyban, 90.000.000 oldal letöltése történt, és 51.000 feliratkozott hírlevél olvasóval áll kapcsolatban. Ezzel szemben az alperesi vállalkozás 2009-ben alakult, tevékenységi köre megegyezik a felperesével, így versenytársaknak minősülnek, azonban

³⁷ BEDE Máté: A magyar bíróságok domain ügyekben folytatott gyakorlata (védjegy, személyhez fűződő jogok, jellegbitorlás) Pintz és Társa Szabadalmi, Védjegy és Jogi Iroda, Jogi Fórum Konferencia, Budapest, 2012. március 27.

³⁸ Fővárosi Ítéltábla 14. Gf. 40. 601/2010/3.

weboldalát a szallasinfo.info domain név alatt üzemelteti. Már ránézésre egyértelmű, hogy a két weboldal kapcsán fennáll az összetéveszthetőség reális veszélye, kereseti kérelmében a felperes becsatolt olyan elektronikus leveleket, melyekből világosan kitűnik, hogy a fogyasztók összetévesztik a felperesi és az alperesi portált. A felperes kérte a bíróságtól annak megállapítását, hogy az alperes a szallasinfo.info domain név használatával jellegbitorlást követ el, továbbá érvelt amellett, hogy mivel a szállásinfó kifejezés nem szerepel szótárakban, hanem egyedi szóösszetétel, ezért alkalmas a megkülönböztetésre, és tipikusan a honlap tartalmára utal. A felperes érvelése alapján megállapította az elsőfokú bíróság, hogy az alperes jellegbitorlást követett el a felperes sérelmére, továbbá indoklásában hozzáfűzte, hogy a jellegbitorlás megvalósítható domain névvel is, annak pedig nincsen relevanciája, hogy a megnevezés egyedi jelleget hordoz-e, valamint hivatkozott a Tpv. kommentárjára, miszerint a név megjelölése önmagában jogsértő, ha arról a versenytársat szokták felismerni. Az alperes védekezésében érvelt azzal, hogy elég megkülönböztető jelzés a két domain közt, hogy a felperes neve .hu - felső szintű – végződésű, míg az övé .info – alsó szintű – végződésű domain név. A bíróság ezzel kapcsolatban kifejtette, hogy ez nem elegendő megkülönböztetés, mely indoklással teljes mértékben egyetértek, hiszen az átlagos fogyasztó, aki nincsen otthon az informatikai fogalmakban nem tudhatja azt, hogy a két domain végződés közt mi a különbség, továbbá nem ezek alapján azonosítjuk a weboldalakat. Ez a kérdéskör át is vezet minket egy másik jogesethez,³⁹ melyben az alperes szintén a domain név végződésének különbözőségével kívánta meggyőzni a bíróságot.

Az alperes weboldal 2010-ben alakult és üzemelteti az uzleticegtudakozo.com-ot, versenytársa, a felperes 2007 óta működteti ugyanilyen elnevezésű .hu végződésű portálját. A felperes kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy alperes jellegbitorlást követett el, mert az összetéveszthetőség veszélye fennáll. A bíróság a jogsértést megállapította.

A korábbi jogesethez kapcsolódva tartom fontosnak megjegyezni, hogy bár a bíróság eltiltotta a szallasinfo.info-t a szóban forgó domain név használatától, az internetes kereső kiad találatot a szallasinfo.info elnevezésre, amely átvezet egy másik domain névre, feltehetőleg az új elnevezésű, azonban ugyanazon tartalmú weboldalra. Ebben az esetben tehát a domain átirányítással, automatikusan egy olyan tartalomra mutat rá, amelynél a böngésző hivatkozási mezőjében egy másik domain név jelenik meg, így a kifogásolt domain bár a tartalom megjelenítésekor nem látható, azonban a kereső alapján még mindig működik.

³⁹ Fővárosi Ítéletábla 14. Gf. 40. 227/2011/5

Problémát vet fel a domain névvel kapcsolatban az áru védjegyének a domainbe ültetése, hiszen még ha jogosult is reklámozni az adott termékeket, nem biztos, hogy tevékenysége kötődik a védjegyjogosult vállalkozáshoz. Ezzel kapcsolatban a magyar és európai bíróságok gyakorlata azt erősíti, hogy a védjegyoltalom alatt álló elnevezést domain névként nem lehet felhasználni, amennyiben a védjeggyel nem rendelkező vállalkozás azt a látszatot kelti, hogy a tevékenysége kötődik a védjegyjogosultéhoz. Fontos továbbá megjegyezni, hogy ellentétben a jellegbitorlás jogellenességet kizáró jogosulti beleegyezésével, mely megtörténhet szóban, írásban, vagy akár ráutaló magatartással is, ebben az esetben ilyenről nem beszélhetünk. A védjegyjogosulttól kifejezett hozzájáruló nyilatkozat szükséges ahhoz, hogy a védjegyet a domain névben feltüntessék, a hozzájárulást pedig hallgatólagosan, tudomásulvétellel, ráutaló magatartással megadni nem lehet.

A híres Tiffany cég is hasonló okból perelt egy illegális weboldalt, amivel kapcsolatban két millió dollár kártérítést követelt védjegybitorlás és jellegbitorlás jogcímén. A bitorló honlap visszaélt a Tiffany márkanévvel, ezáltal pedig a fogyasztókat is megtévesztette. A Tiffany jogi képviselője négy jogsértő portál ellen nyújtott be keresetet, mert az internetes oldalak nem csupán visszaéltek a Tiffany márkanévvel, hanem hamisítványokat reklámoztak és értékesítettek. Az érintett weboldalak – TiffanyMail.us, TiffanyOnSale.com, TiffanyShop.org, TiffanySilvers.org - azóta fel is függesztették működésüket, melyeknek üzemeltetői valószínűleg az Egyesült Államokban üzletet folytató kínai állampolgárok. Itt jegyezném meg, hogy a TiffanyMail.us domainneven szereplő portálon kívül – mely az Egyesült Államokat jelző alsó szintű domain - egyik sem országot jelző, hanem felső szintű domain, melynél nem lehet beazonosítani, hogy melyik ország működteti, így a csalás könnyebben elkövethető, vagy legalábbis nehezebb a felelősségre vonás. A bíróság 2011. február 1-jén hallgatta meg az érintetteket, ahol a Tiffany amellett érvelt, hogy a weboldalakat üzemeltetők nem csak magát a Tiffanyt, de a fogyasztókat is megtévesztették, akik abban a hitben vásároltak ékszereket, hogy az eredeti és jó minőségű, miközben a megvásárolt gyengébb minőségű termékeket azonosították a Tiffanyval, aminek hírneve ezáltal romlott.⁴⁰

A domain név jogellenes használatával elkövetett jellegbitorlás szankciói természetesen ugyanazok, mint a hagyományos jellegbitorlás jogkövetkezményei, azonban az internetes környezetre igazítva. A jogsértés abbahagyására kötelezés és jogsértéstől való eltiltás megegyezik a domain név felfüggesztésével, vagy törlésével, mely úgy valósul meg, hogy a fél kezdeményezi a domain törlését, vagy visszavonását a domain regisztrátoránál. Itt utalnék

⁴⁰ www.elelmiszer.hu/friss_hirek/cikk/illegalis_weboldalakat_perel_a_tiffany Letöltés ideje: 2012. október 19.

vissza arra, hogy a domain név regisztrálása és működtetése az önszabályozás elvén működik, nincs konkrét jogszabály, így a bíróságok nem mondhatják ki a domain törlését, és nem is hajthatják végre azt, az ítélet csupán a domain használatától való eltiltásról rendelkezhet. Az elégtételadás nyilatkozattal az internetes környezetben úgy történik, hogy mivel maga a bitorlás is feltehetőleg nagy nyilvánosságot kapott és azt a világhálón követték el, így a nyilatkozat közzététele is interneten történik, általában a nagyobb, legolvasottabb hírportálokon. A fentebb hivatkozott esetben⁴¹ is kötelezték az alperest, hogy a bírósági ítélet rendelkező részét a határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül tegye közzé, és 30 napig szerepeljen a www.origo.hu, www.index.hu, és a www.hvg.hu oldalakon.

⁴¹ Fővárosi Ítéltábla 14. Gf. 40 227/2011/5

III. A VÉDJEGYBITORLÁS ALAPVETŐ JELLEMZŐI

Mielőtt összehasonlítanám a védjegy – és jellegbitorlást, szükség van a védjegybitorlás jellemzőinek ismertetésére. *Védjegynek minősül az olyan grafikailag ábrázolható megjelölés, amely alkalmas áruknak, szolgáltatásoknak más áruktól, szolgáltatásoktól való megkülönböztetésére, és amelynek használata kizárólagos jelleggel a védjegyoltalom jogosultját illeti meg.*⁴²

Dolgozatom során nem fejtem ki az összes iparjogvédelmi alkotásra vonatkozó szabályozást, egyrészt terjedelmi korlátok miatt, másrészt pedig azért, mert a különböző törvények a védjegyek és földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) vonatkozó rendelkezéseire utalnak vissza.

A magyar törvényhozás először 1872-ben foglalkozott a védjegyoltalom kérdésével, amikor a XXIV. törvény „árubélyeg oltalomra alkalmas kiállítási tárgyakra védelmi bizonyítvány kiadását” biztosította. Az első törvény, mely kifejezetten a védjegyekre vonatkozik az 1969. évi IX. törvény volt.⁴³

A védjegy jogi oltalma azt illeti meg a lajstromozás napjától számított, aki a megjelölést a törvényben előírt eljárási rend útján lajstromoztatja, melyet most nem kívánok részletezni, mert nem képezi a dolgozat tárgyát. A védjegyre oltalmat szerezhetsz bármely természetes és jogi személy, valamint jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, függetlenül attól, hogy folytat-e gazdasági tevékenységet.⁴⁴ A védjegyjogosult kizárólagos jogokat élvez a védjegy felett, amely alapján bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenységi körében ezeket a kizárólagos jogokat megsérti. Ezt a jogsértési módot nevezzük védjegybitorlásnak, melynek hatályos rendelkezései a 2005. évi CLXV. törvény általi módosítással kerültek be a Vt.-be.

A Vt. 12. § (1) bekezdése értelmében a védjegyoltalom alapján a védjegyjogosultnak kizárólagos joga van a védjegy használatára. A kizárólagos használati jog alapján a védjegyjogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ

a) a védjeggyel azonos megjelölést olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban,

⁴² CSÉCSY György: A szellemi alkotások joga, Magyar polgári jog, Novotni Kiadó, Miskolc, 2007. 194. oldal, valamint: 1997. évi XI. törvény 1.§ a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról.

⁴³ BOGNÁR Istvánné: Iparjogvédelmi ismeretek IV. Országos Találmányi Hivatal és a Magyar Iparjogvédelmi Egyesület. 1985. 1-2. oldal

⁴⁴ 1997. évi XI. törvény 9.§

amelyek azonosak a védjegy árujegyzékében szereplőkkel; (pl.: Adidas jogosulatlan használata sporttáskán /az eredeti védjegy sporttáskára is be van jegyezve/, azonban a kérdéses sporttáskát nem az Adidas cég gyártja)

b) olyan megjelölést, amelyet a fogyasztók a védjeggyel összetéveszthetnek a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; vagy (Adidas márkanév+a három csík használata sportcipőkön, amiket nem az Adidas gyárt, bár egyébként gyárt sportcipőket.)

c) a védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést a védjegy árujegyzékében szereplőkkel nem azonos vagy azokhoz nem hasonló árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, *feltéve, hogy a védjegy belföldön jóhírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértene vagy tisztességtelenül kihasználná a védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.* (Adidas, vagy „Aidas” felirat használata kötött pulóvereken, bár az Adidas cég nem gyárt ilyeneket, de a név miatt neki titulálják azokat.)

A Vt. szerint a bitorlás megállapításának előfeltételei három esetben valósulnak meg. A jogsérelem megállapításához első esetben a törvény azonos megjelölést követel meg az azonos árujegyzékbe tartozó áruk és szolgáltatások esetében. Második esetben a bitorlás megvalósulásának feltételekor már nem az árujegyzéket szükséges vizsgálni, hanem azt, hogy a fogyasztók összetéveszthetik-e az árukat azonosság, vagy hasonlóság miatt. Ez tehát már egy szigorúbb kategória, hiszen nem egy írott dokumentumra – az árujegyzékre – támaszkodik, hanem a fogyasztók megítélésére, valamint nem csupán az azonosság, hanem már a hasonlóság esetén is megállapítható a jogsértés. Harmadik esetben az ún. jóhírű védjegyeket rendeli védeni a törvény, az pedig, hogy a két áru az árujegyzékben azonos megjelölés alatt szerepel-e, irreleváns, mert az árujegyzék alapján nem azonos, vagy nem hasonló árukkal szemben is megvalósul a bitorlás, ha alapos ok nélkül a jóhírű védjeggyel azonos, vagy hasonló megjelölést használ a bitorló. Ebből a hármas csoportosításból tűnik ki tehát, hogy a jóhírű védjegyeket védelmezi a törvény a legerősebben.

A jellegbitorlás alapján tehát tilos az árut, szolgáltatást a versenytárs hozzájárulása nélkül olyan jellegzetes külsővel, csomagolással, megjelöléssel, elnevezéssel előállítani vagy forgalomba hozni, reklámozni, továbbá olyan nevet, megjelölést vagy árujelzőt használni, amelyről a versenytársat, illetőleg annak áruját szokták felismerni.

Annak kérdése, hogy a jogsértések feltételei megvalósultak-e bizonyítástól függenek. Ez azonban nem minden esetben könnyű. A Vt. 12.§ (2) bekezdés a) pontjában szereplő feltétel esetét a legkönnyebb bizonyítani, hiszen csupán azt kell tekinteni, hogy a védjegy és a másolt megjelölés azonos-e, továbbá az árujegyzékben azonosak-e. Éppen a bizonyítás

könnyebbége miatt úgy gondolom, hogy a bitorlás ilyen megvalósulása fordul elő legritkábban. A másik két esetben szükséges a bírói mérlegelés is, hiszen a fogyasztók megítélésének – amely véleményem szerint azonos alapon nyugszik, mint a jellegbitorlás megállapításánál, tehát az átlagosan tájékozott fogyasztók, pillanatnyi összbenyomása - eldöntése nagyban függ a bíró meglátásától. Természetesen ugyanúgy, mint a jellegbitorlás esetén, ebben az esetben is alá lehet támasztani akár közvélemény kutatással, akár eladási adatokkal az összetéveszthetőség fennállását. A Vt. 12.§ c) pontjában szereplő harmadik esetkörben annak a bizonyítása szükséges, hogy a védjegy jóhírű-e. ebben az esetben vizsgálat alá kell vonni, hogy az adott márka milyen régóta ismert a piacon, mennyire kelendő. A jóhírű védjegy feltétele párhuzamban áll a jellegbitorlás azon követelményével, hogy a versenytárs árujának ismertnek kell lennie az adott piacon, azonban fontos hangsúlyozni, hogy a kettő nem azonos kategória, a jóhírűség bizonyítása véleményem szerint nehezebb. A versenyjog nem követeli meg, hogy a versenytárs jóhírű legyen, csupán azt, hogy ismert legyen az adott piacon. Ezen a ponton tehát a versenyjogi jellegbitorlást könnyebb bizonyítani, mint a védjegybitorlást.

IV. JELLEGBITORLÁS ÉS VÉDJEGYBITORLÁS

1. A két jogintézmény rövid elhatárolása

A védjegyjog és a versenyjog tárgya ugyanaz, nevezetesen, az a piac, ahol a gazdasági szereplők a fogyasztók kapcsolatba kerülnek. A védjegyjogi szabályozás célja a versenyfeltételek javítása, a versenytárs korlátozása, míg a versenyjogi célja a tökéletes piac és a tisztességes üzleti környezet megteremtése, valamint a piaci verseny szabadsága, így megállapítható, hogy a versenyjogi szabályozás sokrétűbb.⁴⁵ A védjegyoltalom - a bejelentés napjára visszaható hatállyal - a lajstromozáskor keletkezik.⁴⁶

A védjegyoltalom a bejelentés napjától számított tíz évig tart. A védjegyoltalom további tíz-tíz éves időtartamra megújítható. Megújítás esetén az újabb oltalmi idő az előző oltalmi idő lejáratát követő nappal kezdődik.⁴⁷

A versenyjogi oltalomnak nem előfeltétele a közjogi nyilvántartásba vétel, a versenyjogi oltalomnak nincs „lejárat ideje” az bármikor és bármeddig fennáll.

Fentiekből következik, hogy a jellegbitorlás védelme nem csak a hatósági nyilvántartásba-vett (lajstromozott) jogokra terjed ki, hanem azokra a szellemi tulajdonjogokra is, melyek esetében, épp a nyilvántartás hiányában, nem érvényesül az iparjogvédelem.

2. A védjegybitorlás és a jellegbitorlás jogkövetkezményei

Védjegybitorlást követ el, aki a védjegyet jogosulatlanul használja.

A Vt. 27.§ (2) bekezdése alapján a védjegyjogosult a bitorlóval szemben - az eset körülményeihez képest - a következő polgári jogi igényeket támaszthatja:

- a) követelheti a védjegybitorlás megtörténtének bírósági megállapítását;
- b) követelheti a védjegybitorlás vagy az azzal közvetlenül fenyegető cselekmények abbahagyását és a bitorló eltiltását a további jogsértéstől;
- c) követelheti, hogy a bitorló szolgáltatson adatot a bitorlással érintett áruk, illetve szolgáltatások előállításában, forgalmazásában, illetve teljesítésében résztvevőkről, valamint az ilyen áruk terjesztésére kialakított üzleti kapcsolatokról;
- d) követelheti, hogy a bitorló nyilatkozzon vagy más megfelelő módon adjon elégtételt, és hogy szükség esetén a bitorló részéről vagy költségén az elégtételnek megfelelő nyilvánosságot biztosítsanak;
- e) követelheti a védjegybitorlással elért gazdagodás visszatérítését;

⁴⁵ PINTZ György: Védjeggyel a csúcsra! Pintz és Tsai, Budapest, 2010. 176. oldal

⁴⁶ Vt. 10.§

⁴⁷ Vt. 11.§ (1)-(2)

f) követelheti a kizárólag vagy elsősorban a védjegybitorlásra használt eszközök és anyagok, valamint a védjegybitorlással érintett áruk, illetve csomagolóanyagok lefoglalását, meghatározott személynek történő átadását, kereskedelmi forgalomból való visszahívását, onnan való végleges kivonását, illetve megsemmisítését.

Védjegybitorlás esetén a védjegyjogosult a polgári jogi felelősség szabályai szerint kártérítést is követelhet.

A védjegybitorlás miatt indított perekben a *Fővárosi Törvényszék* kizárólagos illetékességgel rendelkezik.⁴⁸

E perek során lehetőség van speciális eljárási cselekményekre az irányadó uniós rendelkezések alapján, mint előzetes bizonyítás, ideiglenes intézkedés, biztosíték adásának kérése, biztosítási intézkedés kérése, stb.

A Tptv. 86. § (1) értelmében 2-7. §-okban foglalt rendelkezések megsértése miatti eljárás lefolytatása a bíróság hatáskörébe tartozik.

Az érdekelt a keresetben

- a) követelheti a jogsértés megtörténtének megállapítását,
- b) követelheti a jogsértés abbahagyását és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől,
- c) követelheti, hogy a jogsértő - nyilatkozattal vagy más megfelelő módon - adjon elégtételt, és szükség esetén a jogsértő részéről vagy költségén az elégtételnek megfelelő nyilvánosságot biztosítsanak,
- d) követelheti a sérelmes helyzet megszüntetését, a jogsértést megelőző állapot helyreállítását, továbbá a jogsértéssel előállított vagy forgalomba hozott áruk jogsértő jellegétől való megfosztását, vagy - ha ez nem lehetséges - megsemmisítését, továbbá az előállításra szolgáló különleges eszközök megsemmisítését,
- e) kártérítést követelhet a polgári jog szabályai szerint, illetve
- g) követelheti, hogy a jogsértő szolgáltatson adatot a jogsértéssel érintett áruk előállításában, forgalmazásában résztvevőkről, valamint az ilyen áruk terjesztésére kialakított üzleti kapcsolatokról.

A 4.§ vagy a 6. § rendelkezéseinek megsértése miatt indított perekben az érdekelt fél a fentieken túl a keresetben

- a) követelheti a jogsértéssel elért gazdagodás visszatérítését,
- b) követelheti a kizárólag vagy elsősorban a jogsértésre használt eszközök és anyagok, valamint a jogsértéssel érintett áruk lefoglalását, meghatározott személyeknek történő

⁴⁸ Vt. 91.§ (1)

átadását, kereskedelmi forgalomból való visszahívását, onnan való végleges kivonását, illetve megsemmisítését,

c) követelheti továbbá a határozatnak a jogsértő költségére történő nyilvánosságra hozatalát. Nyilvánosságra hozatalon kell érteni különösen az országos napilapban, illetve az Internet útján történő közzétételt.

A Tpvt. 88. § (5) bekezdése értelmében a 4. § vagy a 6. § rendelkezéseinek megsértése miatt indított perekben az érdekelt - a polgári jogi igényeken felül - az ideiglenes intézkedésre vonatkozó feltételekkel *kérheti biztosítási intézkedés elrendelését is*. Az érdekelt - amennyiben a 4. § vagy a 6. §-okban foglalt rendelkezéseket feltételezetten sértő cselekmények folytatásához hozzájárul - *a jogsértés abbahagyásának követelése helyett arra is kérheti a bíróságot, hogy a feltételezett jogsértőt biztosíték adására kötelezze*. A biztosíték letételét a bíróság az érdekelt erre irányuló kérelme hiányában is elrendelheti, feltéve, hogy az érdekelt előterjesztett kérelmet a jogsértés abbahagyása iránt, és annak a bíróság nem ad helyt. A Tpvt. 88. § (7) bekezdése alapján *előzetes bizonyításnak* a per megindítása előtt helye van, amennyiben az érdekelt fél a 4. § vagy a 6. §-ba ütköző magatartás tényét vagy annak veszélyét elvárható mértékben valószínűsítette. Az előzetes bizonyítás elrendelésének kérdésében hozott határozat ellen fellebbezésnek van helye.

A Tpvt. 88. § (8) bekezdés 4. §, illetve a 6. §-okban foglalt rendelkezések megsértése esetén *ideiglenes intézkedés iránti* kérelem a keresetlevél benyújtását megelőzően is előterjeszthető. Ez az eljárás a törvényszék hatáskörébe tartozik, amely a kérelmet nemperes eljárásban bírálja el. A bíróság eljárása a Tpvt. szerinti bírság kiszabására is kiterjed. A 2-7. §-okba ütköző magatartásra hivatkozással a magatartás tanúsításától számított *hat hónapos elévülési határidőn* belül indítható per.

Ha a kifogásolt magatartás folyamatos, az elévülés a magatartás abbahagyásakor kezdődik.

Ha a kifogásolt magatartás azzal valósul meg, hogy valamely helyzetet vagy állapotot nem szüntetnek meg, az elévülés mindaddig nem kezdődik meg, amíg a helyzet (állapot) fennáll.

A magatartás tanúsításától számított öt év eltelte után perindításnak helye nincs.

3. A két per során érvényesíthető igények közötti hasonlóság jogi háttere

A szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv preambuluma (13) bekezdése megemlíti azt a lehetőséget, hogy a tagállamok az irányelv rendelkezéseit a tisztességtelen versenycselekményekre is alkalmazzák. A szellemi tulajdonjogokról szóló törvényekben, illetve az irányelvben a szellemi tulajdonjogok megsértése esetén támasztható igényekről szóló lista bővebb, mint a Tpv-t.-beli, indokolt e jogkövetkezmény rendszerek jogrendszeren belüli egységesítése.

Az egyes törvényeknek az iparjogvédelmi és a szerzői jogok érvényesítésével összefüggő módosításáról szóló 2005. évi CLXV. törvény - az irányelvvel harmonizálva - bevezette a keresetlevél benyújtását megelőzően előterjeszthető ideiglenes intézkedés iránti kérelem elbírálására és az így elrendelt határozat hatályon kívül helyezésére vonatkozó szabályokat, a biztosítási intézkedésre, az ellenbiztosítókra, az ellenfél bizonyításra való kötelezésére, továbbá a biztosíték letételére és az annak összegéből való kielégítés határidejére irányadó rendelkezéseket, az előzetes bizonyítás különös szabályait. Ezek a rendelkezések eltérnek a Pp. általános szabályaitól.

A jogsértésekkel szembeni hatékonyabb fellépés érdekében a törvény kiszélesíti a tisztességtelen versenycselekményeket elkövetőkkel szemben érvényesíthető igények körét.

A fenti rendelkezések versenyjogi jogsértésekre való alkalmazása kapcsán figyelemmel kell lenni arra, hogy mely versenyjogi tényállások esetén indokolt az alapvetően szellemi tulajdoni logikára épülő szabályrendszer előírása. Indokolt lehet a szellemi tulajdonjogok megsértése esetén alkalmazható szankciórendszer kiterjesztése az üzleti titok versenyjogi védelmét biztosító 4. §-ra, tekintettel arra is, hogy az üzleti titok védelmét a TRIPS Megállapodás 39. cikke is biztosítani rendeli. A jellegbitorlást tilalmazó 6. § esetében, amely a védjegybitorlással, illetve az áru hamis megjelölésének és az iparjogvédelmi jogok megsértésének (Btk. 296. §, illetve 329/D. §) büntetőjogi kategóriáival rokon, szintén helye van a szellemi tulajdonjogok érvényesítésének szabályaihoz hasonló rendelkezések alkalmazásának.

4. Párhuzamos igényérvényesítés

Az érdekesebb eset az, mikor egy lajstromozott áru védelméről van szó, hiszen ebben az esetben mindkét út nyitva áll. A védjegybitorlás a jellegbitorlás speciálisabb védelme a jellegbitorláshoz képest szűkebb terület abból a szempontból, hogy védjegyhez kötött, míg a jellegbitorlás minden jellegzetes külsőhöz kapcsolódhat. A védjegyoltalom fennállása a Vt.

feltételrendszere alapján ítéltető meg, ezzel szemben a jellegbitorlás megítélésében nagyban közrehat a bírói mérlegelés is. Más aspektusból nézve a védjegybitorlás a tágabb fogalom, hiszen nem csak a versenytárssal szemben követhető el, mint a jellegbitorlás.⁴⁹

Amennyiben az áru védjegyoltalomban is részesül, a jellegbitorlással együtt, párhuzamosan, egymás mellett és egyszerre fel lehet lépni jellegbitorlás és védjegybitorlás miatt is, melyet a Tpv. korábban kizárt. Nincsen tehát jogi akadály annak, hogy amennyiben adottak a tényállási feltételek, a jogosult a bíróság előtt akár egy, akár külön perben terjessze elő igényét jellegbitorlás és védjegybitorlás címén is. Ennek a ráció szab csak határt: miután az igényt ugyanannál a bíróságnál kell érvényesíteni, és nagy mértékben ugyanazok a jogkövetkezmények is, felesleges két pert párhuzamosan folytatni, két illetéket fizetni, esetleg két külön bíróságra járni a tárgyalások miatt.

Egy perben indokolt tehát a kétféle igényt érvényesíteni, ennek akkor van értelme, ha a sérelmet szenvedett fél bizonytalan abban, hogy megáll-e a védjegybitorlás, emiatt, másodlagosan kéri a jellegbitorlás megállapítását. A joggyakorlatból említést érdemel, „hogyan eljárásjogilag a két igény a védjegybitorlásra kizárólagosan illetékes Fővárosi Törvényszék jelenlegi gyakorlata szerint, csak akkor érvényesíthető egy eljárásban, ha az igények közül a versenyjogi igény eshetőleges (ún. szubszidiárius kereseti kérelem), azaz csak a védjegybitorlás elutasításának esetére kéri a versenyjogon alapuló jellegbitorlás megállapítását.

Az eshetőleges kereseti igényre példa az alábbi jogeset:

Még 2002. februárban jelent meg a piacon a Győri Likörgyár Rt. Hungaricum névre keresztelt, gömbölyű üvegben kínált keserűlikörje. A palack hasán az Unicum keresztjéhez hasonló kereszt csábította a vásárlókat. A Zwack Rt. védjegybitorlás⁵⁰, és versenyjogi jellegbitorlás címén is beperelte a győri gyártót. A jellegbitorlás keresetét, többek között, arra alapították, hogy a Gfk. Hungária egy 800 fős reprezentatív minta alapján készített felmérése kimutatta: a megkérdezettek 84 százaléka Unicumnak vélte a felmutatott Hungaricumot és 89 százalékanak az Unicum jutott az eszébe a gömbölyű üvegen látható piros alapon aranyszínű keresztről.

⁴⁹ DARÁZS Lénárd: id. mű 22. oldal

⁵⁰ Az Unicum szövmegjelölés 1927. óta folyamatosan védjegyoltalom alatt áll a 33. osztályba tartozó árukra; az Unicum megjelölés az egyik legrégebbi magyar védjegy. Az Unicum terméket - szó-, ábrás, színes és térbeli megjelölésekre, illetve azok összetételére (kombinációjára) vonatkozó - kiterjedt védjegycsalád bátyázza jogilag körül, ezek közül a 142.428. és 142.429. lajstromszámú színes térbeli védjegyek a felperes, illetve jogelődjei által ismertté tett, jellegzetes nyakas "gömb" alakú, zöld színű palackra vonatkoznak.

Az ügy a Zwack Unicum Rt. győzelmével zárult. A győriek a pert lezáró megállapodásban vállalták, hogy a jövőben nem gyártanak és forgalmaznak Hungaricum elnevezéssel és az Unicum termékhez hasonló külső megjelenéssel (gömb formájú palack és az Unicum termék címkézésére emlékeztető címkével) terméket. (2003. október)

Előfordulhat olyan eset is, hogy a jogsértés két különböző jogosultat érint egyszerre, akik azonban csak különböző jogcímeken jogosultak a perlésre:

Alperes a Q védjegyhez összetéveszthetőségig hasonló megjelöléssel ellátott hátizsákokat hozott forgalomba 2001. októberében.

A szóban forgó védjegy jogosultja I. r. felperes volt, mely védjegy ruházati termékek, lábbelik, fejfedő árakra biztosított oltalmat. Az ezzel a védjeggyel ellátott termékek kizárólagos magyarországi forgalmazója II. rendű felperes, melynek Q védjeggyel ellátott termékei között nem csak a védjegylajstromban szereplő árak, hanem egyéb kiegészítők, így hátizsákok is megtalálhatóak.

Az eljáró bíróság megállapította, hogy alperes az I. r. felperes – nem vitatottan – jó hírű védjegye sérelmére védjegybitorlást valósított meg, mivel a védjegyhez az alperes által használt megjelölés az összetéveszthetőségig hasonló. Ugyanakkor I. r. felperes Tptv. 6.§-ba ütköző magatartásra alapított kereseti kérelmét elutasította, azzal az indokkal, hogy I. r. felperes nem versenytársa alperesnek.

II. r. felperes - miután az érintett védjegynek nem jogosultja - kifejezetten csak a Tptv. 6.§-ára alapított kereseti kérelemmel élt, a jellegbitorlás elkövetését II. r. felperes sérelmére a bíróság meg is állapította, mivel alperes - II. r. felperes hozzájárulása nélkül - olyan jellegzetes külsővel hozta forgalomba saját termékét, amelyet a fogyasztó azonosíthat a versenytárs, vagyis II. r. felperes által forgalmazott termékkel.⁵¹

És persze előfordulnak olyan esetek is, amikor egyik hivatkozás sem állja meg helyét, hiába a sérelmet szenvedett minden igyekezete:

Az alábbi jogesetben a felperes, a Flóraszept tisztítószer gyártója védjegybitorlás és jellegbitorlás jogcímén perelte az alperes Dorina Dez elnevezésű szintén tisztítószer gyártóját. A felperes termékének külsején a Flóraszept feliraton túl egy zöld kereszt található, az alperes áruján pedig a szintén a felirat alatt egy zöld körben zöld keresztet helyeztek el. A bíróság érvelésében kifejtette, hogy felperes védjegyének bitorlása az 1997. évi XI. tv. alapján nem állapítható meg. Rámutatott arra, hogy a szóelemet és ábrás elemet egyaránt tartalmazó védjegy és a megjelölés összetéveszthetőségét az általuk keltett összbenyomás alapján kellett

⁵¹ Fővárosi Ítéltábla 8. Pf. 20 254/2005/5. BDT 195. számú eset, 2006.

megítélni. Védjegy esetében az összbenyomás kialakításában a megjelölés azon elemének van meghatározó jelentősége, amely elsődlegesen szolgálja a védjegy alapvető funkcióját, a megkülönböztetést. A felperes védjegyében ezt a Flóraszept szóelem biztosítja, annál is inkább, mert a szóelem egyben az áru megnevezésére is szolgál. Az alperes által használt megjelölésben ennek a Dorina Dez kifejezés felel meg. A Flóraszept és a Dorina Dez szóelemek - amelyek hasonlóságát a felperesek sem állították - olyan dominánsan különböző elemei a megjelöléseknek, hogy a grafikai elemek alkalmazásától függetlenül a fogyasztóban más-más összbenyomást keltenek. Ezért nem állapítható meg, hogy az alperes által alkalmazott megjelölés összetéveszthető a felperes védjegyével.

A jellegbitorlásra alapított keresetet pedig azért találta alaptalannak a bíróság, mert megállapította, hogy a zöld kereszt alkalmazása nem kizárólag a felperes termékeire jellemző megjelölés, hanem a fokozott tisztaságra, a fertőtlenítő hatásra, azaz az áru tulajdonságára utaló olyan általánosan használt szimbólum, amely a felperes általi használat ellenére sem vált árujelzővé. A fogyasztók az ábra láttán a Flóraszept termékhez is a fertőtlenítő hatást társítják. Ezt fejezi ki a felperesek által megrendelt közvéleménykutatás eredménye is. A fogyasztók azonban nem a zöld kereszt ábra alapján, hanem a Flóraszept terméknev alapján ismerik fel felperes áruját és a zöld kereszt ábra csak abban igazítja el a vásárlót, hogy fertőtlenítő hatású tisztítószerrel kíván-e vásárolni. A felperes is csak azon termékein tünteti fel a zöld keresztet, amelyeknek fertőtlenítő hatása van. A zöld kereszt ezen funkcióját látta igazoltnak a bíróság azzal is, hogy a fertőtlenítő hatás jelölésére más gyártók is használják és védjegyekben szerepeltetik. Mindezek alapján a jogerős ítélet megállapította, hogy a zöld kereszt ábra használatára az áru tulajdonságának jelölése érdekében a versenytársaknak szüksége van, így az egyetlen piaci szereplő által sem sajátítható ki.

5. Jellegbitorlás védjegybitorlás helyett

A védjegyjog és a versenyjog között egyebekben mindig is szoros volt a kapcsolat: a harmincas évek vezető védjegyjogi kézikönyvének előszava azzal a gondolattal kezdődik, hogy "a védjegyjog része a versenyjognak"⁵²

Vida Sándor monográfiájában rendre feltárja a védjegyjog és a versenyjog érintkezési pontjait⁵³, utal eközben arra is, hogy maga a védjegyirányelv - preambulumban - nem zárja ki a védjegyjogon kívüli,

⁵² BECK Salamon: Magyar védjegyjog, A „Polgári Jog” Könyvtára, 19. füzet. Budapest, 1934.

⁵³ Ilyen például a védjegy legfontosabb funkciója (származást jelölő funkciója), amely abban áll, hogy a fogyasztó vagy felhasználó számára garantálja az áru származását, és garanciát jelent arra, hogy az adott termék csakis annak a vállalkozásnak az ellenőrzése alatt készült, amelynek az e termék minőségéért való felelősség

pl. a tisztességtelen versenyre, fogyasztóvédelemre vonatkozó tagállami jogszabályi rendelkezések védjegyekre történő alkalmazását.⁵⁴

Lehetséges esetkörök:

a) A terméknek Magyarországon nincs jogvédelme, védjegyként nincs lajstromozva, csak külföldön.

b) „A külföldi védjegy be van jelentve, de még nincs elbírálva. Tekintettel arra, hogy a védjegybejelentések elbírálási ideje hosszú időt vesz igénybe, könnyen előfordulhat, hogy ilyen esetben már az elbírálási idő alatt is utánozzák a védjegyet, különösen, ha az értékes. Ha az utánozott védjegy nem védjegyként, hanem utánozott termékként időközben ismertté vált (intenzív reklámozással ez egy-két hónap alatt is bekövetkezhet, példa erre az AFTER BITE gyógykészítmény⁵⁵) akkor a bitorlóval szemben, a gyorsabb igényérvényesítés miatt, jellegbitorlás címén indokolt fellépni.

c) Ha jogsértés történt ugyan, de nem védjegybitorlás, mert azt kikerülte a jogsértő.

A Barbie baba gyártója pert indított egy magyarországi cég ellen, amely kartondobozba csomagolt uzsonnázó készletet hozott forgalomba, a csomagoláson Barbie baba képe, de nem annak védjegyként levédett neve szerepelt, az uzsonnázó készletet „Barbie babához” ajánlással látta el. A termékek csomagolása mellett a gyártó cég a saját nevét és székhelyét is feltüntette.⁵⁶ Az eredeti Barbie termékeket az amerikai Mattel Inc. cég gyártja és forgalmazza.⁵⁷

A Legfelsőbb Bíróság ítélete szerint a cég elkövette a jellegbitorlás tilalmát, amikor a saját terméke csomagolásán a felperes által gyártott Barbie babák képét megjelenítette és a terméket a „Barbie babához ajánlással” látta el. Ezzel azt a látszatot keltette, mintha a kérdéses áru Barbie termék lenne, még akkor is, ha gyártóként saját nevét és székhelyét is feltüntette.⁵⁸

tulajdonítható. A fogyasztó számára a védjegy emellett azt is lehetővé teszi, hogy az árut más előállító áruitól megkülönböztesse.

Az Európai Bíróság az ún. második Hag-ügyben hozott határozatában azt hangsúlyozta, hogy a védjegy nem több és nem kevesebb, mint a piaci verseny egyik alapfeltétele.

⁵⁴ VIDA Sándor: Az Európai Bíróság védjegyjogi gyakorlata Kiadja: Novotni Alapítvány Miskolc, 2006.

⁵⁵ Dr. BOYTHA Györgyné - Dr. RÁCZ László - Dr. SZAMOSI Katalin - Dr. VIDA Sándor: Versenyjog és Iparjogvédelem In.: Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle 102. évf. 5. szám 1997. október

⁵⁶ A „a reputáció jogtalan elsajátítása”-ról van tehát szó, mely találó kifejezést Bacher Vilmos: Bírói gyakorlat a tisztességtelen verseny köréből c. tanulmányában jelen üggyel és más jogesetekkel foglalkozva használja. In.: Jogtudományi Közlöny, 1996. november, 467. p.

⁵⁷ A Mattel, a '90-es évek elején 4 darab formatervezési minta-bejelentéssel védte le a Barbie babák és tartozékaik számtalan változatát, ezenkívül számos védjegybejelentést tett. Forrás: Szilágyi József: Játékeszközök szabadalmazásának néhány kérdése In.: Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle 108. évf. 5. szám 2003. október

⁵⁸ BH1993. 25

A Bunds Kft. VICOOP elnevezéssel gyártott és forgalmazott vágó-fúró-üregelő sprayt. A Kft. termékének grafikai megjelenítésére a krómsárga, narancssárga, fekete színek kombinációja jellemző. További jellegzetessége a terméket szemléltető ábra, annak elhelyezési módja és a betűtípus.

A Kft. 1990. 05. 04-én élt védjegybejelentéssel és 1991. február 16-án kelt határozattal védjegyoltalmat szerzett a VICOOP szó védjegy használatára.

A V. Ipari Szövetkezet 1990. október 1-jén jelent meg először a piacon ugyanilyen külsejű termékével, amely "RAPID" márkanéven szerepelt. A termék egy műszaki aerosol volt. Külső megjelenési formája, az azon használt betűminták, képek, ezek elhelyezése, megegyezett a VICOOP vágó-fúró-üregelő spray külső megjelenésével, különbség csak a márkanév eltérő voltában volt. A Bunds Kft. jellegbitorlás címén élt versenyjogi keresettel, melynek a bíróság helyt adott.⁵⁹

d) Előfordul olyan tényállás is, hogy a védjegy nem abban az osztályban van bejegyezve, amelyikben utánozzák. Kézenfekvő, hogy ilyenkor a védjegy jogi oltalomra nincs lehetőség, de ha a védjegy kellőképpen ismert, akkor a tisztességtelen verseny joga alapján is fel lehet lépni ellene. Pl.: a GARFIELD védjegynek számítógépprogram keretében történő használata, a védjegy ruhákra és használati tárgyakra volt bejegyezve.⁶⁰

e) A védjegyoltalom fennáll, azonban a védjegybitorlás jogcímén történő igényérvényesítés kétséges:

A már említett „Hivatalos CD Jogtár” és „Complex CD Jogtár” jogeset., ahol a sérelmet szenvedett fél 1995. szeptember 27-e óta jogosultja a „Complex CD Jogtár” védjegynek. A két termék elnevezésében a „CD Jogtár” kifejezés azonos, az ezeket megelőző szó, COMPLEX, illetve Hivatalos, viszont eltérő. Valószínűleg ezt az eltérést túl jelentősnek tartották ahhoz, hogy a Vt. 12.§ (2) bekezdés b) pontja alapján, védjegybitorlás jogcímén indítsanak pert.⁶¹

Versenyjogi szempontból relevanciával bír a védjegyhasználat elmulasztása, mert ha a védjegy jogosult a lajstromozástól számított öt éven belül nem kezdte meg belföldön a védjegy tényleges használatát az árujegyzékben szereplő árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban, vagy ha az ilyen használatot öt éven át megszakítás nélkül elmulasztotta, megszűnik az oltalom⁶² és csak a versenyjogi oltalom marad.

⁵⁹ BARTA - HARSÁNYI - KOVÁCS - MISKOLCZI - BODNÁR - UJVÁRINÉ: Példatár - Munkafüzet- Írásbeli vizsgakérdések tansegédlet NOVOTNI Kiadó, Miskolc, 2005.

⁶⁰ Dr. BOYTHA Györgyné - Dr. RÁCZ László - Dr. SZAMOSI Katalin - Dr. VIDA Sándor: Id. mű

⁶¹ Fővárosi Ítéletábra 8. Pf. 20 678/2005/4 BDT2006 1297

⁶² Vt. 18.§

ZÁRSZÓ

A dolgozat végigkísérte a jellegbitorlás szabályozását, annak történeti fejlődését, bírói gyakorlatának alakulását, melynek alapján következtetesként azt lehet levonni, hogy a jellegbitorlás tényállása alapjaiban nem változott, a gazdasági viszonyok alakulása kapcsán belekerült a reklámozás, mint elkövetési mód. A jogkövetkezmények napjainkra letisztultak, a büntetőjogi jogkövetkezmények kikerültek a Tpvt.-ból, azok önálló tényállás formájában a Btk.-ban nyertek elhelyezést.

Bár jellegbitorlás esetében bíróság és nem versenyhatóság jár el, mégis alkalmazható szankcióként a közigazgatási bírság is.

A jellegbitorlás és védjegybitorlás több ponton mutat hasonlóságot, de vannak erőteljesen eltérő karakterjegyeik is, a védjegybitorlás a specializáltabb jogvédelmi eszköz. Ezt támasztja alá az is, hogy elsődlegesen védjegybitorlás jogcímén nyújtják keresetüket a sérelmet szenvedett védjegyjogosultak és csak másodlagosan nyúlnak a jellegbitorlás eszközhöz.

Megállapítható ugyanakkor, hogy ugyanazon jogi tényállásra akár mindkettő jogsértést elmarasztaló jogintézmény alkalmazható. A két eltérő jogintézmény jogkövetkezményei eleinte különbözőek voltak, azonban az uniós harmonizáció következtében ezek mára összezsengenek. A védjegybitorlás szigorúbb, kötöttebb tényállás, nem ad akkora teret a bíróságoknak, így a jogalkalmazás és a jogértelmezés szűkebb területen mozog ebben a kérdéskörben. A két jogcímén indított perek gyakorisága eltérő, a védjegybitorlás miatt indított perek száma magasabb, melyből az következik, hogy több esetben bitorolnak védjegyet, mint általában jelleget, és a külön védelmet élvező szellemi tulajdonjogok esetében, evidensebb a védjegybitorlás tényállásának az alkalmazása, továbbá ez utóbbi esetében egyetlen bíróság járhat csak el, ami a bírósági gyakorlatát kiszámíthatóbbá teszi. A jellegbitorlás tényállása mindemellett kiegészítő jelleggel funkcionál mindazokban az esetekben, amikor a sérelmet szenvedett bizonytalan a jellegbitorlás megállapíthatóságában, vagy a védett szellemi tulajdon lajstromozása nem történt meg, illetve megszűnt.

Miután a vizsgálat kiterjedt a domain névre is, megállapítható, hogy az sem szellemi tulajdonként, sem más kategóriaként, mint például cégnév, nem élvez különleges jogvédelmet, így a versenyjogi jellegbitorlás az, ami jogvédelmet adhat a sérelmet szenvedett félnek. Mindazonáltal kívánatos lenne a domain nevekre vonatkozó tagolt szabályozás egységesítése, akár külön jogszabály formájában, illetve annak konkretizálása.

MELLÉKLET

ÉV	JELLEGBITORLÁS	VÉDJEGYBITORLÁS	PÁRHUZAMOS
2008	18	61	8
2009	15	65	7
2010	16	63	7
2011	22	50	7
2012	2	5	1

FELHASZNÁLT IRODALOM

BALOGH Virág, NAGY Csongor István, PÁZMÁNDY Kinga, VEREBICS János, ZÁVODNYIK József: Magyar versenyjog, HVGorac Lap és Könyvkiadó, Budapest, 2012.

BARTA Judit: Iparjogvédelem által oltalmazott és oltalom alá nem tartozó egyes szellemi tulajdonjogok bitorlása elleni fellépés a versenyjog eszközével In.: A szellemi tulajdon Szerk.: Dr. Heinerné Dr. Barzó Tímea, Bíbor Kiadó, Miskolc, 2011.

BARTA - HARSÁNYI - KOVÁCS - MISKOLCZI BODNÁR - UJVÁRINÉ: Példatár - Munkafüzet-Írásbeli vizsgakérdések tansegédlet NOVOTNI Kiadó, Miskolc, 2005.

BEDE Máté: A magyar bíróságok domain ügyekben folytatott gyakorlata (védjegy, személyhez fűződő jogok, jellegbitorlás) Pintz és Társa Szabadalmi, Védjegy és Jogi Iroda, Jogi Fórum Konferencia, Budapest, 2012. március 27.

BOYTHA Györgyné – BODÓCSI András – KASZAINÉ Mezey Katalin – NAGY Zoltán – PÁZMÁNDY Kinga – VÖRÖS Imre: Versenyjog, HVG Orac Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest, 2001.

BOYTHA Györgyné - RÁCZ László - SZAMOSI Katalin - VIDA Sándor: Versenyjog és Iparjogvédelem In.: Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle 102. évf. 5. szám 1997.

CARTY Hazel: Passing off and the Concept of Goodwill In.: The Journal of Business Law, Sweet and Maxwell Kiadó, 1995. március.

CSÉCSY György: A szellemi alkotások joga , Magyar Polgári Jog, Novotni Kiadó, Miskolc, 2007.

DARÁZS Lénárd: „Jellegbitorlás” a tisztességtelen verseny elleni jogban In.: Gazdaság és Jog 2007. november, 11. szám

MISKOLCZI Bodnár Péter: A magyar versenyjog anyagi jogi szabályai, Novotni Kiadó, Miskolc, 2011.

MISKOLCZI Bodnár Péter: A versenytörvény magyarázata, KJK KESZÖV, 2002

PINTZ György: Védjeggyel a csúcsra! Pintz és Tsai, Budapest, 2010

SZILÁGYI József: Játékeszközök szabadalmazásának néhány kérdése In.: Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle 108. évf. 5. szám 2003. október

VIDA Sándor: Az Európai Bíróság védjegyjogi gyakorlata, Novotni Kiadó, Miskolc, 2006

VÖRÖS Imre: Az európai versenyjogok kézikönyve, TRIORG Kiadó, Budapest, 1999.

Hivatkozott jogforrások:

1923. évi V. törvénycikk a tisztességtelen versenyről

1984. évi IV. törvény a tisztességtelen gazdasági tevékenység tilalmáról

1990. évi LXXXVI. törvény a tisztességtelen piaci magatartás tilalmáról

1996.évi LVII. törvény a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról

1997. évi XI. törvény a védjegyek és földrajzi árujelzők oltalmáról

1997. évi LVIII. törvény a gazdasági reklámtevékenységről

2001. évi CVIII. törvény az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről

Az Európai Parlament és a Tanács 2000/31/EK irányelve (2000. június 8.) a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól.

Az Európai Parlament és a Tanács 2008/95/EK irányelve a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről

Internetes oldalak:

<http://www.lb.hu/hu/elvhat/8602003-szamu-polgari-elvi-hatarozat>
www.elelmiszer.hu/friss_hirek/cikk/illegalis_weboldalakat_perel_a_tiffany
<http://www.domain.hu/domain/szabalyzat/szabalyzat.html>
www.domainjog.com
<http://www.domain.hu/domain/adr/regdont.html>

Internetes forrás:

BÉKESINÉ dr. Erdey Erzsébet: Védett védjegyek

https://docs.google.com/viewer?a=v&q=cache:RqtCYKObHGMJ:www.fazekaslaw.hu/dl/erzsi-vedjegy.doc+els%C5%91+magyar+v%C3%A9djegy&hl=hu&gl=hu&pid=bl&srcid=ADGEESja25AOMIFQrDmdLxJKGquoIQSci67A3IQkvNw18b13scg82CWYhBAqpCj0lBVShS48QMWKDbQg2WmeegN98PNRBWy5IabQOt9a6xnC_tZL6JcZm3aPbUDHzQ_t10hGa9e6CCd&sig=AHIEtbRmOgGXiPYHl6hTsoiW_aMd9t7WG_A

Bíróági határozatok:

BH 1993. 25

BH2006. 328

BH. 2012.72.

BDT 2006. 1292.

ÍH 2005/4/160

Gf. II. 30.427/2003.

Fővárosi Bíróság 25. G. 44. 076/1992.

Fővárosi Ítéltábla 14. Gf. 40 227/2011/5

Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.21.705/2011/4.

Legfelsőbb Bíróság Pf. IV. 21. 273/1997.

Legfelsőbb Bíróság Pf. IV. 25.48/2000

Legfelsőbb Bíróság Pf. IV. 25. 702/2000.

Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.21.686/2009/5

Legfelsőbb Bíróság: Pfv. IX. 20.606./2010.

Szegedi Ítéltábla Gf. II. 30.697/2003/2

Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.010/2006

Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.492/2006.

Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.042/2007